

TIEDONJULKISTAMISEN
NEUVOTTELUKUNTA
Mariankatu 7 C 1
00170 Helsinki
p. (09) 228 69236
info@tjnk.fi
www.tjnk.fi

DELEGATIONEN FÖR
INFORMATIONSSPRIDNING
Mariegatan 7 C 1
00170 Helsingfors
t. (09) 228 69236
info@tjnk.fi
www.tjnk.fi

COMMITTEE FOR
PUBLIC INFORMATION
Mariankatu 7 C 1
00170 Helsinki
t. +358 9 228 69236
info@tjnk.fi
www.tjnk.fi

TIEDONJULKISTAMISEN VALTIONPALKINNOT 2012

Elämäntyöpalkinto valokuvaaja Hannu Hautala luonnonvalokuvauksen alalla tehdystä merkittävästä tiedonjulkistamistyöstä kuvaajana, kirjailijana ja opettajana

Etelä-Pohjanmaan Töysässä vuonna 1941 syntynyt ja vuodesta 1979 Kuusamossa asunut Hannu Hautala on suomalaisen luontovalokuvauksen uranuurtaja ja ensimmäinen ammattimainen luontovalokuvaaja. Hänen ensimmäinen kirjansa *Erämetsän elämää* ilmestyi vuonna 1968. Suuren yleisön tietoisuuteen hän tuli vuonna 1973 vuoden lehtikuvaksi valitulla valokuvalla *Kotkat parittelevat*. Hannu Hautala sai valtion tiedonjulkistamispalkinnon vuonna 1978 kirjasta *Kololinnut ja muut pökekelöpesijät*. Vuonna 1984 ilmestynyt *Kuukkelin maa* valittiin vuoden luontokirjaksi. Suomen kansallislintua kuvaava näyttävä teos *Joutsen* ilmestyi vuonna 1988. *Taigametsän talvi*, joka ilmestyi vuonna 1990, sai suuren suosion myös Suomen ulkopuolella. Pohjoisen valon *Kesäyö* (1992) ja Koillismaan vuodenkierron *Villi vesi* (1994) muodostavat sen kanssa eri vuodenaikojen luonnonilmiöitä kuvaavan trilogian.

Hannu Hautala löysi Kuusamosta vuodenaikojen vaihtelun rikkauden, kesäyön mystisen valon ja talvipäivän sinisen hetken. Hän on kuvannut paljon pohjoisen havumetsää, taigaa, ja sen lajistoa. Hannu Hautalalle linnut on erityisen tärkeä aihepiiri, ja siinä liikkeen ja harvinaisen tilanteen vangitseminen erityinen haaste. Hänen elämäntyönsä luonnonvalokuvauksen parissa kuvaajana, kirjailijana ja opettajana on jatkunut katkeamattoman aktiivisena. Hänen bibliografiassaan on yli neljäkymmentä teosta kuudelta vuosikymmeneltä. Teoksia on ilmestynyt myös ruotsin, englannin, saksan, ranskan, japanin, venäjän ja italian kielellä.

Hannu Hautala on myös arkailematta ottanut käyttöön uutta kuvaustekniikkaa ja tehnyt taiteellisia kokeiluja, kuten Tiedekeskus Heureka Verne-teatterin suurkuva- ja multivisio-ohjelmassa *Oodi Kuusamolle* ja teoksissa *Liikettä linnunradalla* (1995) ja *Sävy sävyyn* (1999). Vuoden 2005 *Onnen maa* edustaa kokeilevaa taittoa.

Hannu Hautalan elämäntyön tuloksena on syntynyt puolentoista miljoonan kuvan arkisto, johon on taltioituna Suomen ja erityisesti Koillismaan luonnon viime vuosikymmenten muutoksia. Hänen nimeään kantava luontokuvakeskus toimii Kuusamossa matkailukeskus Karhuntutassun yhteydessä, jossa *Hannun jäljet* -näyttely on omistettu hänen klassikkokuvilleen.

Hannu Hautala on edelläkävijä ja esikuva monille nuoremman polven luontokuvaajille ja epäilemättä keskeinen vaikuttaja suomalaisen luontokuvauksen korkean ja kansainvälisesti tunnustetun tason takana. Hän on vanginnut kuviinsa pohjoisten metsien ja vesien ja niiden asukkien lisäksi suuren osan suomalaista sielunmaisemaa.

Elämäntyöpalkinto professori Markku Kuisma taloushistorian tutkimuksen alalla tehdystä tiedonjulkistamistyöstä

Professori Markku Kuisma (s. 1952) toimii Helsingin yliopistossa Suomen ja Pohjoismaiden historian professorina. Hänen erikoisalaansa on talous- ja yrityshistoria. Hänet tunnetaan monista tieteellisesti vankoista taloushistorian alan tutkimuksista, jotka palvelevat tutkijayhteisöjen lisäksi myös suurta yleisöä.

Kuisma on kirjoittanut teoksia Suomen taloushistoriasta, etenkin tilausteoksia yrityshistoriasta. Hän on käsitellyt erityisen paljon metsäteollisuutta, ensin kauppasahoja väitöskirjassaan (1983), sitten Suomen metsäteollisuutta ja kansainvälistä järjestelmää vuonna 1993. Vuonna 2011 ilmestyneessä teoksessaan *Saba* hän laventaa näkökulman Suomen modernisaatioon ja yhteiskunnan kehitykseen.

Kuisma on palkittu teoksistaan monilla palkinnoilla. Hänen kirjansa *Kablittu raha, kansallinen kapitalismi. Kansallis-Osake-Pankki 1940–1995* (2004) palkittiin Vuoden tiedekirjana ja Vuoden historiateoksena.

Kuisma on saanut myös Suomen historiallisen seuran H. G. Porthan -palkinnon (1994), Suomen Tiedeseuran Theodor Homén -palkinnon (2009) ja Oskari Vilamon -palkinnon (2010).

Markku Kuisma on erittäin tuottelias kirjoittaja: hän on julkaissut kaikkiaan liki 20 laajaa teosta. Hänen esitystapansa on omaperäinen ja kiehtova, mikä näkyy jo teosten otsikoista.

Markku Kuisma on yhdistänyt teoksissaan talous- ja yrityshistorian politiikan historiaan, mistä ovat osoituksena muun muassa teokset *Kylmä sota, kuuma öljy. Neste, Suomi ja kaksi Eurooppaa 1948–1979* (1997), *Suomen poliittinen taloushistoria 1000–2000* (2009), *Rosvoparonien paluu. Raha ja valta Suomen historiassa* (2010) ja *Sodasta syntynyt. Itsenäisen Suomen synty Sarajevon laukauksista Tarton rauhaan 1914–1920* (2010).

Markku Kuisman päätutkimusaloja ovat liike- ja pankkihistoria, valtiovallan ja liike-elämän suhteet, kansainväliset kartellit ja varhaismoderni valtionmuodostus ja valtaeliitit. Onkin odotettavissa, että tuottelias kirjoittaja jatkaa edelleen elämäntyötään ja lukijakunta laajenee entisestään. Kuisman viimeisin teos *Hulluja päiviä, buikeita vuosia* (vuonna 2012 yhteistyössä Anna Finnilän, Teemu Keskisarjan & Minna Sarantola-Weissin kanssa) on ilmestynyt myös ruotsiksi ja englanniksi.

Toimittaja Tommi Hakko ja toimittaja Riika Nikkarinen dokumenttisarjasta *Hulluuden historia*

Riika Nikkarinen ja Tommi Hakko ovat toimittaneet ja ohjanneet dokumenttisarjan *Hulluuden historia*, jossa on kunnianhimoisesti ja lämmöllä tartuttu ankaraan aiheeseen. Sarja vie mieleltään sairastuneiden hoitomaailmaa. Se kertoo, miten mielisairautta on hoidettu 1800-luvun lopulta näihin päiviin asti.

Hulluuden historia paljastaa avuttomuuden ja päättäväisyyden yhdistelmän, jolla mieltään sairaita on yritetty parantaa eri aikoina. Ääneen pääsevät niin hoitajat kuin hoidettavatkin.

Tekijöiden ote on rohkea ja samalla hienovarainen. Tyyli on selkeä ja taitavasti kerrotaan julmistakin hoitomuodoista. Dokumenttisarja näyttää mielisairaaloiden arkea ja avaa arkoja asioita. Tekijät ovat tarkalla silmällä poimineet kuvallisia yksityiskohtia, jotka kertovat karuista hoitomuodoista. Esille tulee parannuskeinoja sitomisesta lobotomiaan tai insuliinihoidoista sähköshokkeihin.

Sarja on visuaalisesti kaunis. Siinä on käytetty taitavasti arkistoaineistoa ja valokuvia. Tekijät ovat tehneet suomalaisen psykiatrian historiasta ansiokkaan dokumenttisarjan, mutta he ovat myös taltioineet arvokasta aineistoa, joka oli unohtumassa suljettujen ovien taakse.

Tiedetoimittaja, tietokirjailija Jani Kaaro ja kuvittaja Väinö Heinonen teoksesta *Evoluutio*

Jani Kaaron ja Väinö Heinosen teos *Evoluutio* täyttää suuren aukon suomalaisten lasten- ja nuortenkirjojen kentässä. Se tarjoaa evoluution tieteelliset perusteet hauskaasti kirjoitettuna ja kuvitettuna, lapsiyleisölle sopivassa muodossa.

Kirja muodostuu neljästä osasta, joissa tarkastellaan evoluution käsitettä perimän osalta, mietitään elämän syntyä ja ihmisen kehitystarinaa.

Kirjan päähenkilö on Charles Darwin. Kirjan alussa pieni Charles pohtii, mistä eläimet ovat tulleet maailmaan ja mistä ihminen on tullut. Vastaukseksi esitetään eri kulttuureissa vallinneita ja vallitsevia selityksiä elämän synnystä, mukaan lukien kalevalainen selitys, samoin kuin Raamatun selitys. Nämä myyttiset selitykset kuitenkin osoitetaan pala palalta mahdottomiksi uudemman tieteellisen tiedon valossa.

Teos on taitavasti rakennettu keskeisten kiistakysymysten ympärille. Teoksessa esitetään myös miten Darwinin edeltäjät suhtautuivat evoluutioon, esimerkiksi eläinten polveutumiseen. Tieteenhistorian merkkihenkilöistä tutuiksi tulevat niin Lamarck kuin Gregor Mendel.

Rohkeat tekijät onnistuvat selkeyttämään vaikeiksi koettuja biologisia käsitteitä ja teorioita sanan ja kuvan yhteistyön avulla. He eivät arastele tarttua sellaisiin kokonaisuuksiin kuin geenit, dna tai lajien erikoistuminen, mikä esitetään teoksessa seikkaperäisesti.

Kirjaan sisältyy myös jakso Ihmisen tarina, kertomus siitä, miten nykyihminen on kehittynyt ja miten tämän alueen tutkimus on edennyt.

Teoksen kuvitus on erittäin onnistunut ja vetoaa nuorempaan lukijakuntaan. Kokonaisuutena teoksen teksti ja kuvitus muodostavat tuhdin tietopakettin, joka viihdyttää ja sivistää myös nuoria ja aikuisia.

Tuottaja, toimittaja Eija Lehmuskallio ja pääkuvaaja, ohjaaja Jouko Lehmuskallio verkkopalvelusta *LuontoPortti* (www.luontoportti.com)

Eija ja Jouko Lehmuskallio ovat luontoon liittyvän digitaalisen tiedonvälityksen uranuurtajia. He ovat luoneet ja patentoineet nettipohjaisen *LuontoPortti* -verkkopalvelun, joka on lajien ja luontoelementtien sähköinen tunnistusjärjestelmä.

Eija Lehmuskallio toimittaa ja organisoii *LuontoPorttia* ja Jouko Lehmuskallio on pääkuvaaja ja ohjaaja. He aloittivat ideoinnin jo yli kaksikymmentä vuotta sitten ja miettivät silloin esimerkiksi perhosten tunnistamista. He tuottivat sittemmin alallaan ensimmäisten joukossa kasvien tunnistamisen CD:n. Eija Lehmuskallio on kirjoittanut kirjan huonekasveista ja toiminut radiotoimittajana. Suuri työ oli myös 60-osainen televisiosarja Suomen luonnosta Ylen ykköselle. Jouko Lehmuskallio on maamme ensimmäisiä luontokuvaajia, joka on laajasti dokumentoinut eri lajiryhmiä.

Nyt palkittava *LuontoPortti* -verkkopalvelu suurelle yleisölle lanseerattiin vuonna 2008, ja se on kehittynyt voimakkaasti. Sivustolta tunnistaa nykyisellään kasveja, puita, pensaita, lintuja, kaloja ja päiväperhosia. Uusia ryhmiä on kehitteillä, kuten nisäkkäät, heinät, sarakasvit, kimalaiset ja kiitäjät, unohtamatta myöskään kiviä ja mineraalia tai sieniä. Kuva-arkistossa on yli 500 000 kuvaa. *LuontoPortissa* on kahdeksan kieliversiota ja siellä on vierailtu noin 190 maasta. Sivulatauksia on laskettu yli 15 miljoonaa. Palvelulla on yliopistoyhteistyötä ja siihen on liitetty myös verkko-opetusmateriaalia.

LuontoPortin mobiiliversiota kehitetään.

Eija ja Jouko Lehmuskallio palkitaan nimenomaan idearikkaasta ajattelusta ja uuden tekniikan oivaltavasta soveltamisesta. He ovat tuoneet luonnon lähemmäksi ihmistä. Luontoon ja ympäristöön tutustuminen alkaa uteliaisuudesta ja lajien tunnistamisesta. *LuontoPortti* on luonnontuntemisen oiva työkalu.

Toimittaja Magnus Londen monipuolisesta ja innovatiivisesta journalismista

Toimittaja Magnus Londen monipuolisesta ja innovatiivisesta journalismista

Valtiotieteen kandidaatti Magnus Londen (s. 1968) on toimittaja ja tietokirjailija. Hänet palkitaan monipuolisesta tuotannosta sekä eri kanavien innovatiivisesta käytöstä journalistisessa työssä.

Keväällä 2012 Londen uusraportoi Suomen sisällissodan tapahtumista reaaliaikaisesti sosiaalisen median Twitter -palvelussa. Londen käytti aineistonaan vuoden 1918 lehdistömateriaalia, minkä pohjalta hän kirjoitti Helsingin sotatapahtumista valkoisena ja punaisena toimittajana. Valkoinen toimittajan rooli perustui Hufvudstadsbladetin sodanaikaisiin artikkeleihin. Raportit jatkuivat punaisten Helsingin valloitukseen asti. Sen jälkeen tapahtumista raportoi punainen toimittaja, jonka näkemykset pohjautuivat Arbetarnas Notisblad -lehden kirjoituksiin.

Suomeksi ja ruotsiksi julkaistut lähes tuhat twitter -päivitystä toivat sisällissodan tapahtumat elävänä uuden sukupolven tietoisuuteen. Lyhyissä raporteissa esiintyi monia nimiä ja paikkoja, jotka ovat edelleen tuttuja.

Magnus Londen on päivittäislehdissä, radiossa sekä televisiossa työskennellyt toimittaja, joka tunnetaan muun muassa Eftersnack -ohjelman juontajana. Londenin monipuolinen ote työhön näkyy myös hänen tietokirjallisessa tuotannossaan, jossa aiheet ovat vaihdelleet suomenruotsalaisen partioliikkeen historiasta chartermatkailuun ja julistetaiteseen.

Magnus Londenilla on erehtymätön taito sovittaa tekstin tyyli ja sisältö käyttötarkoituksen ja välineen mukaan, laadusta hetkeäkään tinkimättä.

Toimittaja Ilkka Malmberg pitkäjänteisestä ja paneutuvasta journalismista

Helsingin Sanomien toimittaja Ilkka Malmberg (s. 1954) palkitaan syvällisestä, ajatuksia herättävästi ja ihmisläheisestä journalismista, jota hän on harjoittanut omaperäisellä ja elävällä kirjoitustyyllillä.

Malmberg on usein tarttunut vähäpätöiseltä ja itsestään selvältä näyttäviin aiheisiin, joista hän on löytänyt kiinnostavia, tärkeitä ja yllättäviäkin puolia. Lisäksi hän on seurannut aiheitaan poikkeuksellisen pitkäjänteisesti, ja huomioi työssään yhteiskunnan sosiaalisen muutoksen.

Yksi esimerkki pienestä, monen vuoden kaarella kantavasta aiheesta on Suomen halvimman maahehtarin tarina. Malmberg osti 1990-luvulla Posiolta pienen alueen lähes puutonta jänkää, josta hän on kirjoittanut pitkälle toistasataa lehtijuttua, löytänyt aina uusia näkökulmia ja hellyttäviä elämyksiä.

Malmberg pyrkii kuvaamaan Suomea sellaisena kuin se on. Hän valitsee kohteensa usein sattumanvaraisesti ja pyrkii esittelemään erikoisen tai hienon tai ainutlaatuisen sijasta tavallista, omien sanojensa mukaan ”sellaista jonka ääressä pitkästyä”.

Malmbergia on kuvattu intellektuelliksi sanan parhaassa merkityksessä. Hänellä on laaja yleissivistys ja tietämys, mutta se ei näy ylimielisyytenä. Hän etsii jatkuvasti uusia tapoja kirjoittaa. Hän saattaa käyttää yhteen artikkeliin aikaa useita kuukausia ja pääsee sillä tavoin kohdettaan poikkeuksellisen lähelle. Aiheita hän saattaa pyörittää mielessään jopa vuosien ajan. Tästä on seurauksena, että myös Malmbergin jutut jäävät ihmisille mieleen jopa vuosien ajaksi. Hän lähestyy aihettaan tarkkailemalla ja käyttää harvoin haastatteluja.

Pysäyttävä ja vuosiksi mieleen jäävä oli esimerkiksi Bonnier-palkittu juttu Mervi Nykäsestä, joka paljasti iltapäivälehtien luomien turhakekulussien takaa todellisen, oikean, arvostettavan ihmisen.

Suomen heimoja sekä Aleksis Kiven Seitsemän veljeksien ja Väinö Linnan Tuntemattoman sotilaan henkilöahmoja käsittelevät artikkelisarjansa Malmberg on laajentanut kirjoiksi.

Malmbergin mukaan toimittajan tärkein ominaisuus on uteliaisuus. Hänen oma uteliaisuutensa on rajoittamaton, se kohdistuu kaikkeen, mitä vastaan tulee. Hän luo todeksi Veikko Lavin laulun sanat: jokainen ihminen on laulun arvoinen.

Tv- ja elokuvaohjaaja Tuomas Milonoff ja tuottaja, toimittaja, matkakirjoittaja Riku Rantala maantieteen ja maailman tuntemuksen edistämisestä erityisesti nuorisoa kiinnostavalla tavalla

Tuomas Milonoff ja Riku Rantala ovat onnistuneet luomaan omaperäisen seikkailumatkailuun perustuvan konseptin, joka lisää maailman tuntemustamme erityisesti kehittyvien maiden osalta.

Tekijöiden lähestymistapa eri maihin on viihdyttävä, karismaattinen, kiinnostava, omakohtainen ja kanta-aottavakin. Tällä otteella tekijät onnistuvat puhuttelevaan erityisesti nuorisoa, jonka tavoittaminen on tavallisemmin keinoin haasteellista.

Tekijöiden kehittämää konseptia voidaan sanoa kansainväliseksi menestykseksi. Työn perustana on *Madventures*-televisiosarjan kolme tuotantokautta. Sarjan kolmatta tuotantokautta (2009) on esitetty Yhdysvallat ja Britannia mukaanluettuina 189 maassa. Tekijät ovat saaneet useita televisioalan ja matkailualan palkintoja.

Televisiosarjaan liittyen tekijäkaksikko on julkaissut kirjat *Madventures. Kansainvälisen seikkailijan opas* (2007), *Mad Cook. Kulinaristinen seikkailukirja* (2010) ja *Mad World. Seikkailijan Atlas* (2011). Tulossa on lisäksi *Mad Manners*, joka käsittelee kulttuurietikettejä ja kulttuurien yhteentörmäyksiä (julkaistaan syksyllä 2012).

Tekijät aloittivat matkailun ja ohjelmien teon hyvin vaatimattomalla budjetilla. Kahdestaan he muodostivat ja muodostavat yhä koko kuvausryhmän, vaikka tavallisesti sarjoja tehdään kymmenien ihmisten tuotantoryhmällä. Silti *Madventures* on laadukas sarja, tosin rosoinen, eivätkä tekijät halua siloiteltua kuvaa antaakaan. Myös faktat ja kartat tulevat esimerkiksi *Seikkailijan Atlas* -teoksessa riittävästi esitellyksi.

Tekijät hankkiutuvat ohjelmissaan lähelle paikallista väestöä, kertovat ihmisten elämästä ja kulttuurien erikoisuuksista. He ottavat tarvittaessa kantaa havaitsemiinsa epäkohtiin. Erityismaininnan ansaitsee tekijäkaksikon stadin slangista räätälöity persoonallinen puheenparsi. Siitä näyte lopuksi:

”Yli 100 tsibaletta reissuduunaamisia, kantapäänkautta opittuja vinkkejä sekä päräyttäviä mestoja, joissa voi skruudata, goisata, sportata, hiljentyä, hämmentyä tai karauttaa mopon rotkoon!”

Filosofian tohtori, professori Jari Niemelä, filosofian tohtori, johtaja Eeva Furman, filosofian maisteri, toimituspäällikkö Antti Halkka, maa- ja metsätieteiden maisteri, tietokirjailija Eeva-Liisa Hallanaro ja filosofian tohtori, tutkimuskoordinaattori Sanna Sorvari teoksen *Ihminen ja ympäristö* kirjoitus- ja toimitustyöstä

Ihminen ja ympäristö on ympäristön tilaa, tutkimusta, muutoksia ja niiden vaikutuksia kattavasti ja monipuolisesti käsittelevä tietoteos. Sen keskeinen teema on yhdistää luonnontieteellinen tutkimustieto yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Kirjoittajina on suuri joukko tutkijoita sekä ympäristöpolitiikan ja luonnonsuojelun asiantuntijoita. Käsiteltävät aiheet ulottuvat globaaleista kysymyksistä, kuten ilmastonmuutoksesta ja biodiversiteetin katoamisesta, kaupunkiekologiaan ja ihmisen luontosuhteen psykologiaan. 57 artikkelin lisäksi kirjassa on 87 pienoistutkimusta, mielenkiintoisia tietoisuuksia esimerkiksi Tyynen valtameren jätepyörteestä, ilmastoennusteiden laadinnasta, jokihelmisimpukan uhanalaisuudesta ja merikotkan suojelun onnistumisesta.

Teoksen artikkelit on jaettu viiteen jaksoon: *ympäristön herkäät järjestelmät, ihmisen kytkennät luontoon, luonto vaakalaudalla, ihmisen muokkaamat ympäristöt ja avaimia kestävään kehitykseen*. Sen laaja aineisto tarttuu rohkeasti ja kunnianhimoisesti niihin haasteisiin, joita yleistajuisten luonnontieteellisten tekstien ja

yhteiskunnallisen analyysin kirjoittaminen monimutkaisista ja toisiinsa kietoutuneista kysymyksistä asettaa.

Ihminen ja ympäristö on laaja yleisteos ympäristöasioista kiinnostuneille, ajankohtaisen keskustelun vankaksi tueksi ja johdannoksi alan opintoihin. Se kuvaa biosfäärin ja ekosysteemien toiminnan perusasiat ja ihmisen toiminnan vaikutukset luontoon.

Ympäristökeskustelussa korostuvat usein ongelmat ja katastrofit. Teoksen perusvire on kuitenkin optimistinen ja pyrkii muuttamaan ihmisten suhdetta luontoon piittaamattomasta hyväksikäytöstä kunnioittavaksi kumppanuudeksi.

Tutkija, filosofian lisensiaatti, Kaj Öhrnberg tutkija, filosofian maisteri Patricia Berg ja egyptologi Sofia Häggman tutkimusmatkailija Georg August Wallinin tutkimusaineiston saattamisesta julkaisukuntoon ja Wallinin elämäntyötä koskevan tiedon julkistamisesta

Vuonna 2011 ilmestyi kaksi merkittävää teoskokonaisuutta, joissa avataan ansiokkaasti suomalaissyntyisen Arabian tutkimusmatkailijan ja ”itämaiden” tuntijan Georg August Wallinin (1811–1852) elämää ja toimintaa. Wallin kuului ensimmäisiin eurooppalaisiin tutkimusmatkailijoihin, joka pääsi kirjoittamaan islamin pyhistä kaupungeista Mekasta ja Medinasta. Matkoilta jäi paljon materiaalia, päiväkirjoja ja kirjeitä, osa arkistoihin hautautuneena.

Wallinin arkiston kattavasta julkaisemisesta päävastuun ovat kantaneet tutkijat Kaj Öhrnberg ja Patricia Berg. Nyt aloitetun käännöstyön seurauksena tullaan saamaan koko Wallinin laaja, ennen julkaisematon aineisto julkisuuteen. Toimitustyössä ei sensuroida kirjoittajan eroottisia kokemuksia eikä suorasukaisia havaintoja etnisyydestä ja sosiaalisesta todellisuudesta. Teokset *Skrifter. Band I, Studieåren och resan till Alexandria* ja *Skrifter. Band 2, Det första året i Egypten 1843–1844* ovat kokonaisuus, johon on vielä odotettavissa jatkoa. Teoksissa yhdistyy osaava toimitus- ja käännöstyö laajapohjaiseen tieteelliseen kommentointiin. Huolellisesti tehty pohjatyö näkyy tekstin kaikilla tasoilla ja tuo runsaasti uutta tietoa nuorena kuolleen mutta tuotteliaan Wallinin toiminnasta. Teokset välittävät Wallinin kirkkaita tutkimuksellisia havaintoja 2000-luvulle.

Sofia Häggman nostaa teoksessaan *Alldeles hemlikt. Georg August Wallins Egypten 1843–1845* esiin Wallinin Egyptin-matkan vuosina 1843–1845. Häggman liikkuu Egyptissä Wallinin jalanjäljissä kommentoiden edeltäjänsä havaintoja. Laaja ja yleistajuinen teos kutoo yhteen kaksi kiehtovaa löytöretkeä – niiden väliin sijoittuu 150 vuotta. Se antaa myös tarkan kuvan siitä, kuinka matkailu on 150 vuodessa muuttunut. Häggmanin teos on sujuvasti ja asiantuntevasti kirjoitettu. Teos osoittaa kirjoittajansa vahvaa tiedollista ja taidollista asiantuntijuutta.